

OMUL *devine* *ceea ce* GÂNDEȘTE

&

De la SĂRĂCIE la PUTERE

James Allen

Revizuit și actualizat pentru secolul XXI
de Arthur R. Pell, doctor în filosofie

Traducerea din limba engleză:
Cristian Hanu

ADEVĂR DIVIN
Brașov, 2013

OMUL *devine* *ceea ce* GÂNDEȘTE

GÂNDURILE ȘI MEMORIA ÎN VIAȚA ... 23

IMPORTANȚA FACTORULUI GÂNDIRII ÎN DOMENIUL
REALIZĂRII ... 27

VIȘIUNI ȘI REALITĂȚI ... 31

SEMĂNĂTĂȚEA ... 35

CUPRINS

GÂNDURILE ȘI CHARACTERUL ... 5

EFFECTUL GÂNDURILOR ASUPRA CIRCUMSTANTELOR
EXTERIOARE ... 9

EFFECTUL GÂNDURILOR ASUPRA SĂNĂTĂȚII ȘI CORPULUI
FIZIC ... 19

GÂNDURILE ȘI MENIREA ÎN VIAȚĂ ... 23

IMPORTANȚA FACTORULUI GÂNDIRII ÎN DOMENIUL
REALIZĂRII ... 27

VIZIUNI ȘI IDEALURI ... 31

SENINĂTATEA ... 35

GÂNDURILE ȘI CARACTERUL

Cartea Proverbelor (23:7) afirmă răspicat: „Omul devine ceea ce gândește în inima sa”. Acest aforism se aplică tuturor condițiilor și circumstanțelor în care trăiește omul. Noi devenim literalmente *ceea ce gândim*, caracterul nostru nefiind altceva decât suma totală a gândurilor noastre.

Așa cum o plantă se naște din sămânță, neputând exista în afara acesteia, fiecare act al nostru derivă din semințele ascunse ale gândurilor noastre și nu ar fi putut deveni niciodată manifest dacă acestea nu ar fi existat. Acest lucru este valabil inclusiv pentru actele așa-zis „spontane” sau „nepremeditate”, și cu atât mai mult pentru cele comise în mod deliberat.

Acțiunea este consecința gândirii, iar bucuria și suferința sunt fructele acesteia. Astfel, noi culegem ce am semănat, iar fructele pe care le culegem pot fi dulci sau amare.

Noi suntem ceea ce credem (în plan mental) că suntem. Dacă în mintea noastră există gânduri impure, noi avem de suferit. Dacă gândurile noastre sunt pure, ele conduc inevitabil la bucurie.

Creșterea umană este un fenomen natural, și nu o creație artificială. Legea cauzei și efectului este absolută și operează în egală măsură în lumea invizibilă a gândurilor și în cea vizibilă a obiectelor materiale. Un caracter nobil și plăcut lui Dumnezeu nu se naște întâmplător și nu este consecința norocului chior, ci rezultatul natural al unui efort continuu și al unei gândiri corecte. Cu alte cuvinte, el este efectul cultivării pe termen lung a gândurilor curate. Pe de altă parte, un caracter animalic și lipsit de noblete este consecința cultivării continue a unor gânduri cu aceeași natură.

Noi ne creăm singuri caracterul și viața, dar așa cum le creăm, le putem transforma la fel de ușor. Prin gândurile noastre noi ne

putem făuri armele prin care ne putem autodistruge, dar ne putem crea la fel de bine instrumentele prin care ne putem construi singuri un rai al bucuriei, puterii și păcii interioare. Dacă facem alegerile corecte și dacă ne orientăm gândurile către ceea ce este bun, noi ne putem înălța către Perfecțiunea Divină. Dar, dacă facem abuzuri și dacă ne orientăm gândurile către cele rele, putem coborî mai jos de regatul animalelor. Între cele două extreme pot exista cele mai variate tipuri de caractere umane. Cu alte cuvinte, noi suntem stăpânii destinului nostru și propriii noștri creatori.

Dintre toate adevărurile din adâncul sufletului care au fost scoase din nou la lumină în epoca modernă, niciunul nu este mai satisfăcător și mai plin de promisiuni divine ca acesta: că noi suntem stăpânii gândurilor noastre, făurarii caracterului nostru, creatorii condițiilor de mediu în care trăim și ai destinului nostru.

Dat fiind că suntem ființe înzestrate cu Putere, Inteligență și Iubire, și că deținem controlul absolut asupra gândurilor noastre, noi deținem cheia prin care putem debloca orice situație și puterea de a ne transforma și de a ne regenera prin care putem deveni tot ceea ce ne dorim.

Orice om este propriul său stăpân, chiar dacă se simte slab și abandonat. Din păcate, oamenii slăbiți și supuși degradării devin stăpâni debili și își guvernează în mod greșit „regatul”. Cine reflectează la condiția sa și caută cu perseverență Legea care îi guvernează existența, devine un stăpân înțelept și își direcționează energiile cu inteligență, focalizându-și gândurile asupra unor chestiuni cu adevărat importante pentru el. El devine astfel un maestru conștient și descoperă în el însuși legile gândirii. În acest scop, nu are nevoie decât de perseverență, autoanaliză și experiență.

Aurul și diamantele nu pot fi găsite decât prin astfel de căutări și săpături. În mod similar, noi putem descoperi în ființa noastră toate marile adevăruri, dacă vom săpa suficient de adânc în interiorul sufletului nostru. Vom înțelege astfel că noi ne creăm singuri propriul caracter, că ne modelăm singuri viața și că ne construim singuri destinul. Acest lucru poate fi dovedit dincolo de orice

Respect pentru oameni și cărți

îndoială prin supravegherea, controlul și modificarea gândurilor noastre, inclusiv prin urmărirea efectelor lor asupra noastră, asupra celor din jur și asupra vieții și circumstanțelor în care trăim. Printr-o investigație și o practică plină de răbdare, noi putem învăța să facem conexiunea între cauze și efecte, iar prin analizarea tuturor experiențelor prin care trecem, inclusiv a celor mai banale, noi putem obține acea cunoaștere de sine care este similară cu Înțelegerea, Înțelepciunea și Puterea. Aceasta este singura cale prin care putem intra în Templul Cunoașterii, unde vom găsi tot ceea ce căutăm. Această cale este una a răbdării, practicii și perseverenței.

De la SĂRĂCIE la PUTERE

Lasă razele strălucitoare ale Iubirii să îți mângâie inima.

Bucură-te de fericire, de pace și de odihnă.

Alungă umbrele întunecate ale egoismului

Și astfel vei fi binecuvântat de-a pururi.

Cuvânt Înainte al autorului la ediția originală

Am privit lumea din jurul meu și am văzut că este măcinată de tristețe și supusă focului violent al suferinței. Am căutat cauza acestei stări de lucruri. Am privit în jurul meu, dar nu am găsit-o. Am căutat-o în cărți, dar nu am găsit-o. Am privit în interiorul meu, și am găsit aici atât cauza, cât și natura ei. Am căutat din ce în ce mai profund și am găsit remediul. Am descoperit o lege – legea iubirii; o viață – viața adaptării la această lege; și un adevăr – adevărul controlului minții și al liniștirii inimii. Am visat să scriu o carte care să îi ajute pe oameni, indiferent dacă aceștia sunt săraci sau bogați, educați sau needucați, orientați către cele lumești sau către cele spirituale, să găsească în ei înșiși sursa oricărui succes, a oricărei fericiri, a oricărei realizări și a oricărui adevăr. Acum, am reușit să îmi îndeplinesc acest vis, așa că îl trimit astăzi în lume cu misiunea de a vindeca și de a binecuvânta, conștient că va ajunge în căminele și în inimile tuturor celor care îl așteaptă și sunt pregătite să îl primească.

JAMES ALLEN

CUPRINS

PARTEA I: CALEA CARE CONDUCE LA PROSPERITATE

Lecția răului ... 47

Lumea este oglinda stărilor mentale ... 53

Calea care conduce la ieșirea din circumstanțele indezirabile ... 59

Puterea tăcută a gândului: Controlul și direcționarea focalizată a forțelor personale ... 71

Secretul sănătății, puterii și succesului ... 79

Secretul fericirii nemărginite ... 89

Realizarea prosperității ... 97

PARTEA A II-A: CALEA CARE CONDUCE CĂTRE PACEA INTERIOARĂ

Puterea meditației ... 103

Cei doi maeștri: Sinele și Adevărul ... 113

Realizarea puterii spirituale ... 123

Realizarea iubirii altruiste ... 129

Pătrunderea în infinitate ... 139

Sfinții, înțelepții și mântuitorii: Legea Dăruirii ... 147

Realizarea stării perfecte de pace interioară ... 155

Despre autori ... 161

PARTEA I:

CALEA CARE CONDUCE LA PROSPERITATE

LECȚIA RĂULUI

Anxietatea, tristețea și durerea sunt umbre ale vieții. Nu există inimă în această lume care să nu fi simțit ghimpele durerii, minte care să nu fi fost afectată de apele întunecate ale îndoielii sau ochi care să nu fi plâns cu lacrimi amare datorate angoasei și tulburării. Nu există cămin în care marii distrugători – boala și moartea – să nu fi pătruns, îndoliind inimile și învâluind totul în ceața întunecată a durerii. Toată lumea este mai mult sau mai puțin prinsă în mrejele puternice și aparent indestructibile ale răului, și întreaga umanitate este afectată de durere, nefericire și neșansă.

În încercarea de a scăpa din acest cerc vicios și de a evita într-un fel sau altul suferința generalizată, oamenii încearcă diferite căi și diferite subterfugii, în speranța că vor putea găsi o fericire durabilă. Unii își găsesc refugiul în alcool sau în excitația sexuală, alții în frumusețea estetică. Aceștia din urmă se ascund de suferința generalizată a lumii și se înconjoară de obiecte de lux, în speranța că acestea îi vor face fericiți. Alții tânjesec după bogăție sau faimă și subordonează orice alte idealuri acestora. În sfârșit, există oameni care își caută consolarea în riturile exterioare ale religiilor.

La început, acești oameni par să găsească fericirea pe care o caută, iar sufletul lor se simte pentru o vreme într-o siguranță deplină, uitând temporar de existența răului. Din păcate, această stare aparent beatifică nu durează niciodată prea mult, fiind înlocuită de boală, de o tristețe enormă, de tentație sau de un ghinion. Sufletul fragil cedează în fața acestei suferințe, iar țesătura fericirii sale aparente se destramă sub ochii lui.

Așa se face că deasupra capului oricărei fericiri personale atârână sabia lui Damocles, sabia durerii, gata în orice moment să cadă și să strivească sufletul neprotejat de cunoaștere.

Respectiv, Copilul de-abia așteaptă să crească și să devină adult; adulții regretă inocența copilăriei. Săracul este sclavul lanțului care îl leagă, iar bogatul trăiește cu teama de sărăcie sau se folosește de bogăția sa pentru a căuta umbra iluzorie pe care o confundă cu fericirea. Uneori, sufletului i se pare că a găsit în sfârșit un adăpost sigur, care îi asigură fericirea și pacea, prin adoptarea unei religii, a unei filozofii, a unui ideal intelectual sau artistic – dar cedează în fața primei tentații, iar religia sa se dovedește inadecvată și insuficientă pentru a-l feri de ea; filozofia sa teoretică se dovedește o simplă cârjă inutilă; iar statuia idealistă pe care și-a construit-o ani la rând se prăbușește și se sfărâmă sub ochii lui.

Oare chiar nu există nicio cale de eliberare de lanțurile durerii și suferinței? Chiar nu există nicio modalitate de sfărâmare a lanțurilor răului? Sunt fericirea, siguranța, prosperitatea și pacea permanente o simplu vis copilăresc? Nici vorbă! Există o cale prin care răul poate fi alungat pentru totdeauna din viața noastră. Există un proces prin care boala, sărăcia și condițiile adverse pot fi evitate pentru totdeauna. Există o metodă care permite obținerea unei securități permanente, eliberată de orice teamă că adversitatea s-ar putea întoarce. Există o practică prin care noi putem atinge o stare de pace nezdruclată și de fericire nemărginită. Pentru a realiza însă în ce constă această cale ce conduce la o realizare atât de glorioasă, noi trebuie să începem prin a înțelege natura răului.

Nu este suficient să negăm sau să ignorăm răul. Noi trebuie să îl înțelegem. Nu este suficient să ne rugăm la Dumnezeu pentru ca acesta să alunge răul din viața noastră. Noi trebuie să aflăm de ce ne afectează acesta și ce lecție ne învață el. Nu este suficient să tragem de lanțurile care ne leagă, în speranța că le-am putea rupe. Noi trebuie să înțelegem cum și de ce am devenit înălțuiți. În acest scop, noi trebuie să ne distanțăm de realitatea imediată și să analizăm cine suntem și cum am ajuns aici. Trebuie să încetăm să mai fim un elev neastâmpărat la școala experienței și trebuie să învățăm cu răbdare și cu smerenie lecțiile menite să ne conducă la cunoaștere, iar în ultimă instanță la perfecțiune. Atunci când este